

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 34, št. 4
APRIL 2014

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ VELIKA NOČ
- ⇒ FRANČIŠEK
- ⇒ ANDREJ GOSAR
- ⇒ Z VRTCA

VELIKONOČNO VOŠČILO

»Gospod Jezus, veliki petek je temačen dan, je dan sovraštva brez razloga, je dan, ko so ubili Pravičnega! Toda veliki petek ni zadnja beseda: zadnja beseda je vstajenje, zmagoslavje Življenja, zmaga Dobrete nad zlom. Gospod Jezus, velika sobota je dan praznine, dan strahu in zbeganosti, dan, ko se zdi, da je vse končano! Toda velika sobota ni zadnji dan: zadnji dan je velika noč, Luč, ki se ponovno prižge, Ljubezen, ki premaga vsako sovraštvo. Gospod Je-

zus, medtem ko se končuje naš veliki petek in se ponavlja stiska tolikih velikih sobot, nam podari trdno Marijino vero, da bomo verovali v resničnost velike noči; podari nam njen prosojen pogled, da bomo videli bliske, ki naznanjajo zadnji dan zgodovine: novo nebo in novo zemljo, ki sta se že začeli v Tebi, Križani in Vstali Jezus. Amen!» (Križev pot v Koloseju leta 2006)

Veliki petek in velika sobota nista trajala dolgo. Končala sta se.

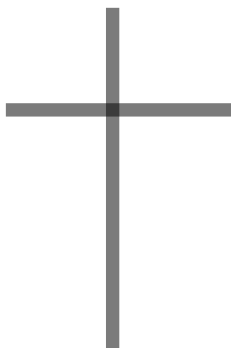
GOSPODU TONETU V SPOMIN

Prišla je nedelja. Prišla je velika noč. Prišlo je vstajenje. Smrt, trpljenje, bolečina, žalost so bili poraženi. Ni treba tako nestrpnosti hoditi okoli Jezusove grobnice. Brez strahu lahko stopimo noter. Pogledajmo, prazna je. Pogledajmo in verujmo! Jezus živi! Skupaj z njim bomo tudi mi živeli!

Za velikonočne praznike vam iz srca želiva družinsko toplino, globoko duhovno izkušnjo velike noči, močno vero in veliko veselja vstalega Jezusa Kristusa.

*Vaš
duhovni pomočnik
Rafael in
župnik
Janez Kompare*

Pred več kot dvajsetimi leti je gospod Tone Levinger ustanovil KARITAS. Povabil je nekaj ljudi in predlagal, da bi pomagali ljudem z oblačili. Ženske smo obleke likale, prale in šivale, on pa je iskal ljudi, ki so jih potrebovali. Tako sta skupaj z ženo v Logatcu ustanovila župnijsko dobrodelno skupino. Tone je tej dobroti služil vse do 7. marca tega leta, ko se je preselil v večnost. Upamo, da bomo znali poiskati

ljudi v stiski tako, kot je to znal on. Še ni dolgo tega, ko je dejal: »Veste, obiskal sem zelo bolno mamco, zelo se me je razveselila.«

Za Tonetom je v skupini KARITAS ostala velika praznina, a z upanjem zremo naprej in prosimo Boga, da bi se ta praznina kmalu zapolnila z nekom, ki bi se nam rad pridružil. Skrbi nas tudi za naprej, saj tudi mi nismo več rosno mladi.

Gospod Tone, hvala vam za vse proste ure, ki ste jih namenili KARITASU. Spremljajte nas še naprej iz nebes.

Skupina Karitas

KOLOFON:

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 700 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.

S papežem Frančiškom na poti vere

Eno leto s papežem Frančiškom: Cerkev odprtih vrat

Pred dobrim letom je bil na Petrov sedež izvoljen kardinal Jorge Mario Bergoglio. Prvih dvanajst mesecev njegovega pontifikata je zaznamovanih s priljubljenostjo papeža Frančiška v svetu, tudi na območjih, ki so daleč od Cerkve. Zato bomo v tokratnem prispevku poudarili nekatere ključne trenutke tega izjemnega leta, časa

usmiljenja.

»Bratje in sestre, dober večer!« je pozdrav, s katerim je papež Frančišek začel svoj pontifikat. Že njegova prva dejanja pričajo o evangeljski preprostosti, ponižnosti, običajnosti, ki preseneti in šokira. Novi rimski škof misli na Cerkev, ki »hodi, gradi in izpoveduje«, kot je sam poudaril na svoji prvi maši dan po izvo-

litvi in sanja o »ubogi Cerkvi«, kot je zaupal novinarjem vsega sveta.

To izbiro ubogih papež Frančišek ponavlja s svojo skromnostjo, z odločitvijo, da živi v Domu Svete Marte, da ne uporablja službenih vozil, s pričevanjem od vsega začetka, da je »resnična oblast služenje«. In predvsem z nenehnim opominom, še pose-

S papežem Frančiškom na poti vere

bej v zgodovinskem obisku v Assisiju, naj slečemo »duhovne posvetnosti«, ki vodijo do »močnejšega greha, greha malikovanja«. Da bi se izognili tej skušnjavi, moramo pustiti, da nas Bog Oče ljubi, prepustiti se Njegovemu objemu. Božjemu usmiljenju je papež posvetil prvi Angelus: »Bog se nikoli ne naveliča nam odpuščati.« Vendar smo mi tisti, ki se naveličamo prositi za odpuščanje.

Papež Frančišek je postal župnik sveta. Njegov osebni tajnik ga opisuje kot misijonarja, ki kliče k sebi množico, ki se morda čuti izgubljena, z namenom, da bi jo privedel v srce evangelija. Prav posebno pozornost namenja bolnim, kajti v njih vidi trpeče Kristusovo telo, pri tem pa pozablja na svoje tegobe.

Preproste in globoke besede Frančiška dosežejo srca milijonov vseh ljudi, ne le

tistih v Cerkvi. Še več govorijo geste, s katerimi želi sporočiti, kaj misli, ko govori o »kulturi srečanja«. Cerkev je v njegovi viziji »bolnišnica na polju«, katere naloga je, da skrbi za ranjence tega sveta. V Lampedusi, križišču upanja, smrti in trpljenja, je papež dejal: »Kdo je jokal za smrt teh bratov in sester? Kdo je jokal za te ljudi, ki so bili v čolnu? Za mlade matere, ki so nosile svoje otroke? Za te može, ki so želeli narediti nekaj za preživetje svojih družin? Smo družba, ki je pozabila na izkušnjo 'joka', 'trpljenja z nekom': globalizacija indiferentnosti nam je odvzela sposobnost joka.«

Papež pogosto poudarja medgeneracijsko solidarnost med starimi in mladimi. Tako je naredil tudi na Svetovnem dnevu mladih v Riu de Janeiru. »Papež računa na vas«, je dejal, ko je pozval mlade, da

gredo proti toku.

Reorganizacija vodstva Cerkve je na dnevnem redu novega papeža, zato je imenoval svet osmih kardinalov. Vendar pa je prva reforma v misli papeža Frančiška »spreobrnjenje src«, kot poudarja dan za dnem pri svetih mašah in pri vseh avdiencah. Želi novo kulturo srečanja, kjer ni govoric, ki ubijajo.

»Usmiljenje – je nekoč dejal kardinal Bergoglio – je ime našega Boga.« Ime, ki ga more ves svet slišati iz ust papeža Frančiška.

*Povzeto po
Radio Vatikan.*

OHRANIMO SPOMIN NA VELIKANA SLOVENSKE SOCIALNE MISLI

O življenju, delu in pomenu dr. Andreja Gosarja (1887–1970) je marca 2014 v Narodnem domu v Logatcu potekal simpozij z naslovom »Krščanstvo in socialno gibanje«.

Šlo je za pohvale vreden vseslovenski kulturni dogodek in zajeten organizacijski podvig. Vsem, ki ste ga pomagali soustvarjati, lahko samo čestitam.

Vse o tem dogodku in veličini Gosarjevega življenja in dela bomo še izvedeli, ne nazadnje ob knjižni objavi več kot štiridesetih prispevkov in diskusijah, ki so ob tem potekale.

Ta dogodek sam in prebiranje zapiskov iz logaške preteklosti me sili v brskanje po spominu ljudi, ki sega v čas Andreja Gosarja, takrat še Logatčana.

Kdo je Andrej Gosar, dolgo zamolčani avtor številnih del. Proučeval je socialni nauk Cerkve. Ta mu je pomenil prvo vodilo pri presojanju družbenega življenja in tudi temeljno usmeritev strokovnih razglabljanj na področju ekonomije in družboslovja.

Glede življenja in dela Andreja Gosarja ostaja neodgovorjenih kar nekaj vprašanj, še zlasti kar zadeva njegovo najzgodnejšo življenjsko pot.

Dosegljivi viri nam povedo, da se je rodil na Brodu očetu Janezu Gosarju, po poklicu čevljarju (rojen 1852), in materi Mariji Hodnik iz Dolenje vasi (rojeni 1860).

Andrej Gosar se je rodil 30. 11. 1887, v hiši »oni stran potoka«, po domače »pr Mkloučk«. Hiša je stala med danes še stoječo prazno domačijo »pr Mežeč« na eni strani in »pr Petrovc« na drugi strani.

Že zgodaj se je družina preselila na »Čevca« v »Kokolovo kašo«, ki je stala nasproti Kokolove (Masletove) domačije. Skromno kaščo so Gosarji preuredili in v njej se je Andrej Gosar pri očetu Janezu dve leti učil čevljarске obrti.

Po nekaj letih, še v času Andrejevega šolanja na Prvi državni gimnaziji v Ljubljani, so Gosarjevi po Andrejevem načrtu začeli graditi hišico med lipami na parceli »Krtinka«, ne daleč od Kramarja.

NOČ V MIKLAVŽEVEM VRTCU

Kaščo so prodali novemu lastniku Tomažu Adlerju. Hišo so lepo in popolnoma preuredili sedanji lastniki Korenčevi in v njej živi že drugi rod.

Gosarji pa so se potem preselili v Ljubljano (Trnovo), kjer Andrejevi potomci žive še danes. Zdi se, da je prav, da ostane vsaj sled za velikanom slovenske socialne misli in da našim otrokom privzgojimo vsaj to, da bodo s seboj v svet ponosno ponesli vsaj vedenje o tem, da je v našem kraju bival ta veliki mislec.

Pavel Mihevc

S ponedeljkom, 4. 2. 2014, smo z otroci iz zelene sobe začeli odštevati noči, ki nas vodijo do noči v vrtcu 6. 2. Dneve smo odštevati tako, da smo vsak dan s plakata na vratih odtrgali po eno zvezdico in ko je na vratih ostala samo še luna, je bil to znak, da prespimo v vrtcu. Otroci so z velikim navdušenjem čakali, kdaj bo na plakatu ostala samo luna.

V četrtek 6. 2. ob 18.30 h so starši pripekljali svoje otroke nazaj v vrtec. Za starše smo pripravili krajši nastop (dramatizacija Muce copatarice, povedali deklamacijo Trije majhni škratki in se zavrteli ob glasbi Če si srečen). Po aplavzu naših staršev, bratcev in sestic, so odšli otroci k svojim staršem po nahrbtnike, v katerih so imeli pižame. Otroci so se na hitro brez težav poslovili od svojih staršev in se zbrali v igralnici, kjer smo si za večerjo spekli palačinke. Otroci so jih z veseljem namažali in jih še z večjim

veseljem pojedli ter se po večerji preoblekli v pižame. V garderobi smo pripravili pižama »party«. Ko so se otroci naplesali, smo se odpravili na ležalnike in zaspali (večjih težav ni bilo). Noč je bila mirna, jutro pa nekaj posebnega, saj so se otroci, ko so se zbudili začudeno ozirali naokoli in ponosno ugotovili, da so noč prespali v vrtcu (nekateri prvo noč brez staršev). Pred zajtrkom smo se preoblekli v svoja oblačila in si pospravili pižame v svoje nahrbtnike. Otroci so za pogum dobili štampiljko na roko in bombonček, ki jih je prejšnji večer s seboj prinesla deklica iz naše skupine. Dan je potekal na temo naše skupne noči.

*Mojca Demšar,
Radica Petrović
in pogumni otroci
iz zelene sobe*

Z OČMI OBISKOVALCEV

Mamo Aleksandro obiskujem ob petkih popoldan, ko je ves naporni službeni teden za mano. Po navadi sem tako utrujena, da bi na poti iz Ljubljane kar zaspala za volanom, a hvala Bogu, me pogosto spremlja Tatjana, ki gre na obisk k svoji mami Tereziji. Spotoma poberem Tatjano na Viču in pot do Logatca kar hitro mine, čeprav so včasih (zlasti poleti) na avtocesti hudi zastoji.

Ko zavijeva na odcep za Logatec, se nama že kmalu v dolini pokaže znani zvonik Nikolajeve cerkve, za katerega vem, da ga mama gleda dan za dnem izza svoje mize v drugem nadstropju. Parkiram in že s Tatjano preskočiva vrstico, ki označuje parkirni prostor pred Domom. V predprostoru je nujen pogled na levo in desno, kajti tam je vedno kakšna zanimiva »inštalacija«. Do nedavna smo si lahko ogledovali prelepe pletenine, čipke in vezenje (da o

tortah ne govorimo) izpod zlatih rok gospe, ki sicer skrbi za prehrano oskrbovancev. No, sedaj pa so tu jaslice z božjo družino, krasijo pa jih neponovljive bodeče neže, brinje, pšenica in razsvetljeno mesto v ozadju. Že vstopiva čez nova avtomatska vrata (o, kako so praktična za vse, ki so na vozičku!). Tatjana zavije na levo v pritličje, jaz pa počakam na dvigalo in vržem še oko na stojalo na desni strani, če je slučajno izšla že nova številka domskega časopisa. Z mamom jo prav radi prebirava in pregledava seveda tudi slike, če najdeva na njih kakšno znano osebo.

Mama me je vedno zelo vesela in kar naprej ponavlja, kako lepo bi bilo, če bi imel teden same petke. Če je le pravo vreme, se napraviva in greva na sprehod (hodim jaz, mama pa sedi na vozičku). Logatec sva prekrizarili že počez in po dolgem, od proge do stare ceste. Prav zanimiv

je in lepo je zlasti, ko srečava toliko prijaznih ljudi. Skoro vsi, ampak res skoro vsi domačini naju pozdravijo, čeprav se ne poznamo. Zunaj Doma pa je zanimivo tudi, kadar je sejem ali kaka druga prireditev, ki se dogaja pred cerkvijo, npr. koncert ali igrice za otroke. Sicer je pa po sprehodu obvezen obisk trgovine, kjer nabaviva kakšen priboljšek za pod zob, in potem še kavica v kavarni.

Na obiskih v Domu se vedno dobro počutim. Sedaj poznam že kar nekaj prebivalcev Doma. Seveda ne morem obiskati vseh, ampak čisto dovolj je, da pozdravim in se nasmejem vsakemu, ki ga srečam. Tako malo je potrebno, da se jim razjasni obraz in prižge iskrica v očeh.

Ugotavljam pa, da je v Domu prijetno predvsem zaradi vzdušja, ki ga ustvarja osebje. To niso ljudje, ki so tukaj le zaposleni, tukaj so s srcem. Lahko bi skrbeli samo

za higieno varovancev, njihovo prehrano in zdravila, ampak ne, nudijo neskončno več. Nastopajo v igricalah za oskrbovance, pečejo slastno pecivo za čajanke, krasijo mize in zidove pa še in še. »Drage moje punčke, kako ste kaj?« zapoje sestra, ki pride v sobo s samimi nepomičnimi. Nikoli ni slabe volje, čeprav ji nihče ne odgovarja in opravlja dan za dnem isto čiščenje, preoblačenje, hranjenje ... pa čeprav je utrujena, ker

je zaradi krize pre malo osebja. Kje jemljejo moč?

Vsekakor je gospod Kompare duša in duhovni vodja, ki z Božjo pomočjo dela čudeže. Zadnjič nam je v pogovoru razkril, da ima z osebjem enkrat na mesec pogovore in duhovne vaje. Od osebja pričakuje, da v Domu ni le v službi, ampak tudi na služenju, ki omogoča duhovno rast. In to se čuti že na zunaj – s strani obiskovalcev, zlasti pa to ob-

čutijo prebivalci Doma. Kadar našo mamo odpeljemo na kosilo v Ljubljano k sestri ali k meni, je kar hitro utrujena in prosi, naj jo peljemo nazaj DOMOV. Dom Marije in Marte je zanjo sedaj pravi dom in njeni prebivalci, osebje in duhovniki, so postali njena razširjena družina.

Ampak petki pa ostanejo, teh se še vedno zelo veseli, da je kak dan malo drugače ...

Alenka Lestan

Povzetek predavanja:

Sveto pismo ni prišlo po pošti z znamko, ampak je nastajalo več kot tisoč let. In njegovi zadnji oblikovalci ter prvi bralci so bili ravno cerkveni očetje – krščanski avtorji prvih stoletij. V času so Svetemu pismu oni dosti bližje kot mi, zato so ga gotovo drugače razumeli in težko bi ocenili, ali boljše ali slabše. Vsekakor pa so nam lahko učitelji v marsičem, tudi v tem, kako spoštljivo so

uzeli v roke to knjigo in kako so se lotili njegova razlaganja. Kot oblikovalci cerkvene bogoslužne prakse in prve teologije so se opirali zlasti na navdihnjene svete spise, in sicer na precej različne načine. Zavedali so se odgovornosti in težavnosti svoje naloge, ko so bralcem in poslušalcem odstirali vsebine naše vere, ko so se lotili svetopisemske eksegeze.

Pogledali si bomo

nekaj odlomkov iz eksegetskih del Ireneja Lyonskega, Origena, Janeza Krizostoma in Avgušтина, seveda pa ne bomo zaobšli naših rojakov Viktorina Ptujkega in Hieronima, ki ju premalo poznamo in na katera smo še vse premalo ponosni.

Potem pa bomo skušali narediti še skok iz antike v sedanjost, da vidimo, v čem obstaja aktualnost misli cerkvenih očetov.

Mladinski center svetega Nikolaja

V sklopu Nikolajevih srečanj Vas
župnija Dolnji Logatec vabi na srečanje z naslovom

CERKVENI OČETJE NAM BEREJO SVETO PISMO

v torek, 8. aprila ob 19.30 uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

Gost večera bo

fr. Miran Špelič OFM.

Prisrčno vabljeni!
Povabite tudi znance in prijatelje!

*Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.*

fr. Miran Špelič

franciškan, je profesor patrologije na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, ravnatelj Založbe Brat Francišek in urednik slovenske izdaje bogoslužne revije Magnificat. Pravi, da bi rad več časa prebil s cerkvenimi očeti, s temi svojimi prijatelji iz starega veka, da bi jih potem lahko popejale v naš čas.

SIMFONIČNI ORKESTER CANTABILE

je svoj prvi koncert, ki ga je odigral le nekaj mesecev po ustanovitvi decembra 2010, poimenoval 'In memoriam – Lux aeterna' in ga posvetil nekaterim skladateljem, katerih smrti smo se spominjali v letu 2011. V zgolj nekaj letih, ki so minila do danes, je orkester številčno in kakovostno močno napredoval in izpeljal mnoge odlične projekte in koncerte, ki so navdušili na tisoče poslušalcev. Vendarle pa Simfonični orkester Cantabile ob odmevnih in izrazito simfoničnih koncertih pripra-

vlja tudi bolj komorne, vokalno-instrumentalne koncertne dogodke z intimnejšo in bolj poglobljeno glasbeno komponento (tokrat v zasedbi godalnega orkestra). Eden takšnih je tudi naslednji, že drugi spominski koncert '**In memoriam 1914–2014**', tokrat pripravljen ob 100. obletnici začetka I. svetovne vojne, ki se ga spominjamo v letu 2014. Skladbe na programu so poleg sporočilnosti in glasbenega karakterja, ki ga nosijo, namenjene

tihemu, spoštljivemu spominu na 17 milijonov žrtev 4,5-letne I. svetovne vojne in vseh vojn, ki so ji sledile in s svojo krvavo nesmiselnostjo še dandanes jemljejo nedolžna življenja širom sveta.

Program se začne s Komorno simfonijo, ki jo je Šostakovič posvetil vsem žrtvam fašizma in vojne, zaključí pa z navdušujočo in upanja polno Mašo sončnega vzhoda (Sunrise mass), ki jo bo ob orkestru Cantabile izvedel 120-članski združeni pevski zbor.

GODALNI ORKESTER CANTABILE

MePZ Adoramus Logatec

MePZ Stanko Premrl Podnanos

MePZ Rovte

dirigent: Marjan Grdadolnik

IN MEMORIAM 1914–2014

Dmitrij Šostakovič (1906–1975)

KOMORNA SIMFONIJA V C-MOLU, OP. 110A

Tomaso Albinoni (1671–1751)

ADAGIO V G-MOLU

Jakob Petelin Gallus (1550–1591)

ECCE QUOMODO MORITUR IUSTUS, OP. MUS. 2/13

Ola Gjeilo (1978)

MAŠA SONČNEGA VZHODA

---

nedelja, 6.april 2014 ob 20h, LJUBLJANA

cerkev sv. Jakoba na Gornjem trgu

Za koncert je priskrbljen avtobusni prevoz.

Informacije na št. 040 227 041 (Dejan Stojko). Lepo povabljeni, vstop prost.

Z 38. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo več časa namenili pripravam na novo mašo in Farni dan.

Jošt Mezeg bo v duhovnika posvečen 29. junija v Sarajevu, novo mašo pa bo imel 6. julija ob 10. uri. Sprejem novomašnika bo v soboto, 5. julija.

Farni dan, ki bo 15. junija, bo letos nekoliko drugačen, saj smo se po posvetu z mladimi odločili, da se bo farnemu praznovanju pridružilo dekanijsko srečanje KRIŽ KRAŽ MLADIH. Geslo letošnjega farnega praznovanja bo v skladu z naukom papeža Frančiška, ki poudarja, da mora Cerkev biti misijonarska: Pojdite po vsem svetu!

V študijskem delu smo obravnavali peto temo iz Priročnika pastoralnega načrtovanja za župnijske pastoralne svete Na poti k izviri z naslovom Spodbujanje branja Božje besede v naši župniji.

Prisotni smo se razdelili v skupine in razmišljali ob treh vprašanjih:

1. Kje v naših družinah in v naši župniji vidimo ovire za spodbujanje branja Svetega pisma?

2. Kje v naših družinah in župniji vidimo prednosti za spodbujanje branja Svetega pisma?

3. Kaj lahko še naredimo za spodbujanje branja Svetega pisma v naših družinah in v naši župniji?

Ugotovili smo, da pravih ovir za spodbujanje branja Svetega pisma tako v naših družinah kot v župniji ni. Ovira je v nas samih. K branju Svetega pisma najprej pristopimo z nekim naporom, sčasoma pa to postane potreba. Treba je ustvariti potrebo po branju, to pa je možno le na podlagi izkušnje. Najbolje je, da prebereš kratek odlomek in preišlješ, kaj ti govori. Za branje Svetega pisma je treba izbrati najboljši čas, to je zjutraj. Sveto pismo naj ves dan ostane odprto na odlomku, ki smo ga zjutraj prebrali, tako da ga lahko čez dan večkrat preberemo. Tako nas beseda spremlja skozi ves dan.

Možnosti za spodbujanje k branju Svetega pisma je veliko: razna predavanja; starši, ki so zgled otrokom; razne skupine, v katerih se prebira Sveto pismo; včasih zelo močno nagovori nekdo, ki Božjo besedo zelo lepo prebere; včasih kdo sam od sebe začuti potrebo po branju; Božja beseda kot misel, ki te spremlja skozi dan, življenje.

Pomembno je osebno spodbujanje k branju Svetega pisma. A kdor te svete knjige sam ne bere, drugega težko spodbuja k temu. Doma lahko Sveto pismo beremo sami zase, lahko pa tudi glasno in tako nekoga nagovorimo. Sveto pismo naj se bere tudi v skupinah, ki delujejo v župniji. Na ta način se k branju spodbuja vse člane. Dobro je, da v župniji obstajajo različne skupnosti, v katerih se lahko pogovarjamo o Božji besedi, saj doma vedno ni te možnosti. Na Božjo besedo se lahko naročimo tudi prek elektronske pošte (Božja beseda za vsak dan). Ob posameznih odlomkih (citatih) iz Svetega pisma preišljujemo, kako me ta beseda v tem trenutku, tej situaciji nagovori. Ko preberemo odlomek iz Svetega pisma, se vprašajmo, kako se ta beseda uresničuje v Jezusu in kako v mojem življenju. Božja beseda je govornica Boga. Če čez dan večkrat preberemo in preišljujemo določen odlomek, Bog po njej v nas deluje, tudi če vsega prebranega ne razumemo.

Branje Božje besede je izganjanje hudega duha; ko Božjo besedo berem, jo sliši tudi hudi duh.

Petra Rok

KOLEDAR

APRIL

2014

- 1. april** – ob 19.30 uri verouk za 6. razred, prva skupina;
- 2. april** – ob 19.30 srečanje biblične skupine v knjižnici Doma Marije in Marte;
- 4. april** – prvi petek, obisk bolnikov; ob 18.30 sv. križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 20. uri srečanje mladine;
- 5. april** – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 6. april – 5. POSTNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot;
- 7. april** – po sv. maši srečanje skupine KARITAS; ob 14. uri sv. križev pot, ob 20. uri srečanje KATEHETOV;
- 8. april** – ob 19.30 uri verouk za 6. razred, druga skupina; ob 20. uri srečanje voditeljev birmanskih voditeljev;
- 8. april** – ob 19.30 uri v Jožefovi dvorani predavanje z naslovom Cerkevni očetje nam berejo Sveto pismo;
- 11. april** – ob 18.30 uri sv. križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 20. uri srečanje mladine;
- 12. april** – ob 14. uri spokorno bogoslužje, nato spoved pred veliko nočjo. Spovedovalo bo več duhovnikov do 18. ure;
- 13. april – 6. POSTNA NEDELJA – CVETNA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, če bo lepo vreme, bosta sv. maša in blagoslov zelenja zunaj na trgu; ob 14. uri sv. križev pot;
- 14. april** – ob 20. uri srečanje ŽPS;
- 15. april** – ob 19.30 verouk za 6. r., tretja skupina; ob 20. uri kateheza za birmance in starše 1. skupine;
- 16. april** – ob 19.30 srečanje biblične skupine v knjižnici Doma Marije in Marte;
- 17. april – VELIKI ČETRTEK** – bogoslužje velikega četrтка bo ob 19. uri: umivanje nog, sv. maša, prenos Najsvetejšega. Pri tej sv. maši se bodo predstavili letošnji prvoobhajanci;
- 18. april – VELIKI PETEK**, strogi post; ob 15. uri sv. križev pot, ob 19. uri obred velikega petka: bogoslužje božje besede, čaščenje križa, obhajilo, nato prenos Najsvetejšega v Božji grob;
- 19. april – VELIKA SOBOTA**, ob 6.30 uri blagoslov ognja, ob 8. uri hvalnice pri Božjem grobu; povabljeni ste k molitvi pred Božjim grobom. Blagoslov velikonočnih jedi bo na Čevici ob 14. uri, v župnijski cerkvi ob 15. in 17. uri. Obred velike sobote bo ob 20. uri. Slavje luči, bogoslužje Božje besede, krstno bogoslužje in sv. maša;
- 20. april – VELIKA NOČ – Gospodovo vstajenje**, procesija ob 6.30 uri, po procesiji sv. maša; druga sv. maša ob 10. uri. Pri obeh sv. mašah bo OFER, ob 14. uri večernice;
- 21. april – PONEDELJEK** v velikonočni osmini, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 20. uri 1. priprava na sv. krst. Ta teden v velikonočni osmini ne bo verouka;
- 25. april** – po sv. maši molitvena skupina; ob 20. uri srečanje MLADINE;
- 26. april** – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 27. april – 2. VELIKONOČNA NEDELJA – BELA NEDELJA**, nedelja božjega usmiljenja, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice;
- 29. april** – ob 19.30 verouk za 6. razred, četrta skupina, ob 20. uri kateheza za birmance in starše 2. skupine.